

HƯƠNG TÓC MẠ NON

Ballade

Thanh Sơn

Nghe em hát câu dân ca sao mượt mà, lòng anh thương
... nay muốn qua thăm em nhưng ngại vì câu tre lắc

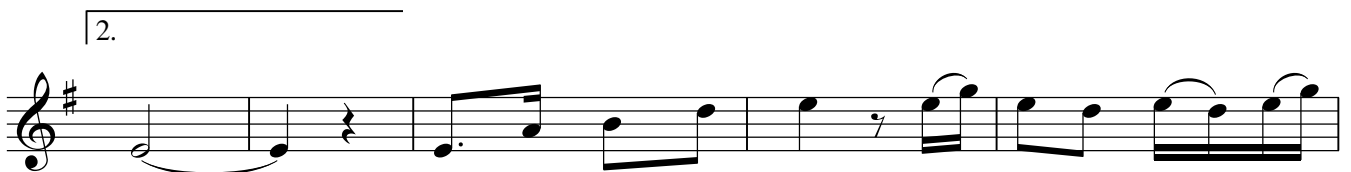
quá. Tiếng ngọt ngào nào đong đưa nhớ xa xưa. Trời trưa bóng
lẻ. Tháng ngày tuổi đời trôi theo níu chân nhau, bạc thêm mái

dừa hẹn hò nhau tình quê hau đũa. Mùi mạ non hương tóc
đầu, còn tìm đâu ngày xưa yêu dấu. Đường về hai thôn cách

em biết bao kỉ niệm. Nhắc lại thấy thương nghe thật buồn. Lâu...
xa thoáng cơn gió chiều. Nhớ mùi tóc em hương đậm

đà. Lòng chột buồn mênh mang, vết xưa tàn theo giắc

mộng. Chắc người đã bước sang sông, đang mùa lúa trở đồng đòng.

Làm sao em quên, những ngày khi mới quen tên. Bên gốc đa ven

đường hai đứa ngồi tỏ tình yêu đương. Anh thương tóc em bay

bay trong chiều về gọi bao nỗi nhớ. Nhớ từng nụ cười ngây

thơ thắm duyên mơ, chiều nghiêng nắng đỏ, về quê em phù sa bát

ngát. Tình mình dù muôn cách sông chỗ đâu cách

lòng, mỗi lần nhớ em sao nghẹn lòng.